

liben Anledning til at gaa ind paa disse Forslag, eller rettere sagt, jeg vil for min Del paa ingen Maade følge Ministeren i de Forslag, han her har fremsat. — Det er ganske eiendommeligt, at Noget af det, vi satte stor Pris paa i Loldubvalget i sin Tid, en Nedsættelse af den urimelig høie Beskyttelse paa Spiritus, er der slet ikke taget Hensyn til i Ministerens Forslag. Jeg beklager ogsaa, at man aldeles Intet ser om disse Forslag og Arbejder, der i den senere Tid have været foretagne i Udlandet til en ligeligere og retfærdigere Beskyttning af Sukker, thiøndt jeg tilstaaer, at det ikke staaer saa nærværende for mig, hvad der er udbrøgt, navnlig efter hvad der er prøvet i de andre Lande, saa at jeg kan udtale nogen nærmere Dom derom. Jeg vil dog gjerne tage denne lille Nedsættelse paa raffineret Sukker, thiøndt den ikke er stor nok, naar vi saa kunne blive fri for de mange Forhøielser, som Ministeren har foreslaaet. — Naar den ærede Minister kommer frem med disse Forhøielser og fremsætter dem med saadan Alvor, som vi i dette Dieblik hørte fra Ministerbordet, kan jeg ikke undlade at sige et Par Erfaringer til. Jeg burde forøvrigt tillige gjøre opmærksom paa, at, er der noget, vi før have hørt af Administrationen i Loldubvalget, saa er det det, at det ikke gik an at forhøie f. Ex. Tolden paa Vin. Det er med den største Styrke gjort gjældende af den Administration, som den ærede Minister nu staaer i Spidsen for, at det var umuligt, upraktisk og skadeligt at komme med en Forhøielse af Vintolden som den, der nu foreslaaes af selve Administrationen. Da jeg nu taler om disse Erfaringer, vi have andetsteds fra, kan jeg ikke modstaa at fremsætte et Par saadanne Erfaringer, som jeg tilfældigvis har noteret mig. De ere ganske vist noget gamle, da man nu ikke bruger sliq Forhøielse af Tolden i andre Lande. I andre Lande foretager man kun Nedsættelser, det er i alt i alt Fald kun i Frankrig, at man i den senere Tid har gjort Forsøg med Forhøielser; men Resultatet har ogsaa der i det Hele taget ikke været helbigt, thiøndt ikke endnu altid ganske klart. Erfaringerne ere som sagt gamle, de ere tilbøielig hændte fra for et Par Menneſlealder tilbage, men de Resultater, der fremkom deraf, kan jeg dog ikke modstaae Fristselsen til at nævne. Det er kun et Par Notitser. Hvad Vintolden angaar, er det jo bekiøndt, at man i England har havt en meget høi Vintold. Vi vide jo Alle, at Englænderne holde meget af at drikke Portvin, og det er jo ofte fremhævet, at Resultatet af Englændernes Tilbøielighed i saa Henseende væsentlig skyldes netop Tolden, nemlig Forstjellen mellem Tolden paa portugisisk Vin og fransk Vin. Da denne Forstjel saldt bort, er den engelske Smag ogsaa bleven forandret. Hvad Nedsættelserne angaar, ere nogle ganske vist noget gamle, nogle andre dog nyere. Saaledes nedsatte en Gang den berømte Minister

Witt Tolden paa fransk Vin fra £ 99 til 50 og portugisisk Vin fra £ 49 $\frac{1}{5}$ til 32 $\frac{1}{5}$ pr. Ton. Følgen deraf var, at i de 4 Aar efter Nedsættelsen steg den gjennemsnitlige Indførsel med 71 Procent, sammenlignet med de 3 foregaaende Aar, og den meget lavere Told gav 14 Procent mere ind i Statskassen end den langt høiere Told. Der blev igjen foretaget en Nedsættelse af Vin af den engelske Minister Gutschinson en 25 Aar ind i dette Aarhundrede. Tolden blev nedsat fra 11 sh. 5 d til 6 sh. pr. Gallon, og Følgen deraf var, at Indførselen blev langt større, og at Indtægten for Statskassen i de 3 følgende Aar var £ 115,000 imod £ 106,000 i de 4 foregaaende Aar. Den lavere Afgift gav ubetinget langt flere Penge i Statskassen end den høiere. Saaledes var Regnestykket den Gang. Jeg skal nævne andre Varer omtrent af samme Art, det vil sige, saadanne mindre nødvendige Ting, hvor det Samme har viist sig. Olivenolie gav med 1 $\frac{1}{2}$ sh. pr. Gallon 1820—24 51,322 £; 1828—31, da man havde sat Tolden med til $\frac{2}{3}$ sh., gav det 59,914 £, altsaa en langt høiere Sum. Raffetolden nedsattes 1825 til det Halve, nemlig fra 1 sh. til $\frac{1}{2}$ sh., og saa gav den høiere Indtægt. I 1831 var man kommen til, at paa hver Person, paa hvert Hoved af Befolkningen i England saldt for 8 d. Raffetold, medens der med den dobbelte Afgift 1821, altsaa 10 Aar tidligere kun betaltes 6 d. pr. Hoved. 1840 fter der overhovedet i England gjennemgaaende uheldige Forsøg paa disse Forhøielser af Loldafgifterne; man mente, at de vilde give 1,831,000 £, men Sir Robert Peel paaviste, at det kun blev 262,009 £. Af Tobak indførtes fra 1785—97 17,736,000 Pund, da var Tolden 1 sh. 7 d., saa blev den sat op til 3 sh., men Resultatet var, at man i 1832 med den dobbelte Befolkning kun indførte 20,313,000 Pund. I Preussen er der lignende Exempler med Hensyn til Kaffe; med Nedsættelse af Afgiften fra 6 til 3 Groschen pr. Pund giver den en Stigning i Indtægt af fra 3 til 500,000 Thaler. Jeg har endnu flere Exempler paa andre Varer, der vise, at man virkelig ikke blot for Befolkningens Skyld, men ogsaa for Finantsernes Skyld i alt Fald maa være noget varfom netop med den Slags Forhøielser, som Ministeren har forelagt. Det ser godt ud, det ser ud, som om man vilde beskatte de Rige, de Velhavende, Lyrusen; men det bliver til ingen Ting, det løber, som Erfaringen viser, bort mellem Fingrene paa os. Det er netop blevet sagt i Loldforhold, at man maa være meget varfom med sliqe Forandringer. — Jeg kan, uagtet jeg veed, at det ikke nytter Noget, ikke Andet end slutte mig til det ærede Medlem for Sorø (Zauber) i hans Beslagelse over Ministerens store Forkjærlighed for indirekte Statter. Det vilde være langt lettere for os at forhandle med Finantsministeren, der vilde være meget